

NABIEGAĆ (2) *vb impf*

Oba a jasne, e pochylone.

praes 3 pl nabiégają (1). ◇ praet 3 pl m pers nabiégali (1). ◇ [imp 3 sg niechąj nabięgą.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVII w.

1. *Biegnąc wpadać; incurrere Cn [na co] (1) : ludzie pogańscy/ tylko dla flawy fwey ná wielkie niebespieczeństwą á prawie ná śmierć ciáła fwe wydawali/ ná działá nabiégali/ przez woyská sie przebijáli/ ná mury y w ognie wkákowali. RejZwierc 167v.*

2. *Uporczywie nachodzić, dopominać się usilnie [kogo o co] (1) : Azac o te pożyczki nie nabiégaią mię: Rzadki dzień, żeby kilká ich v mnie nie było. CiekPotr 44.*

3. *[Przychodzić:*

nabięgać co: Hiszpáni/ cíby pomórskie kraie/ co wátleyfze nabiégali/ y posiadáli GrabZdanie C2.

Przen:

nabięgać na kogo: To są naiwdzięczniejszyé dobrodzieystwa/ które są gotowé/ które sámé ná nas nabiégaią SenekaGórn 62.

Szereg: »nie ukazować się ani nabięgać«: Niechay będzie podobny zápamiętálemu. Pamięć iego/ niechay sie w niczym nie vkázuie/ áni sámá nabięga. SenekaGórn 360.]

Formacje współrdzenne cf BIEŻEĆ.

Cf NABIEGANIE